

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

**Commentaria et disputationes scholastica in Summam D.
Thomae Aquinatis**

Nazarius, Johannes P.

Coloniae, 1621

Prologvs.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-82325](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-82325)

TERTIA PARS SVMMAE THEOLOGIAE ANGELICI DOCTORIS

S. THOMÆ AQVINATIS,

Cum Commentarijs, & Controuersijs

ADM. R. P. F. IO. PAVLI NAZA-
RII CREMONENSIS,

ORDINIS PRAEDICATORVM, SACRAE THEOLOGIAE MAGISTRI, 37
ex Provincia Vtriusque Lombardia.

TOMVS QVARTVS.

PROLOGVS.

QUIA Saluator noster
Dominus Iesus Chri-
stus teste Angelo po-
pulum suum saluum
faciens à peccatis eo-
rum, viam virtutis
nobis in seipso de-
monstrauit: per quam

ad beatitudinem immortalis vitae resur-
gendo peruenire possumus: necesse est, vt
ad consummationem totius Theologici
negocij, post considerationem vltimi finis
humanae vitae, & virtutum, ac vitiorum, de
ipso omnium Salvatore, ac beneficijs eius
humano generi praestitis, nostra considera-
tio subsequatur.

Circa quam primò considerandum oc-
currit de ipso Salvatore. Secundo de Sacra-
mentis eius: quibus salutem consequimur.
Tertiò de fine immortalis vitae: ad quam
per ipsum resurgendo peruenimus.

Circa primum duplex consideratio oc-
currit. Prima est de ipso Incarnationis my-
sterio: secundò quòd Deus pro nostra salute
factus est homo. Secunda de his, quae per
ipsum Saluatorem nostrum, id est, Deum
Incarnatum sunt acta, & passa.

QVAESTIO PRIMA.

De conuenientia Incarnationis.

Circa primum tria consideranda occurrunt.
Primò quidem de conuenientia incarnationis
Christi. Secundo de modo vniõis Verbi in-
carnati. Tertiò de his, quae consequuntur ad hanc vniõ-
nem.

Circa primum quaruntur sex.

Primò, Vtrum conueniens fuerit Deum incar-
nari?

Secundo, Vtrum fuerit necessarium ad reparatio-
nem generis Humani?

Tertiò, Vtrum, si non fuisset peccatum seu homo
peccator, Deus Incarnatus fuisset?

Naz. in 3. part. D. Thom. tom. 4.

A Quartò, Vtrum principalius sit Incarnatus
ad tollendum originale peccatum, quam actua-
le?

Quintò, Vtrum conueniens fuerit Deum incarnari
à principio mundi?

Sextò, Vtrum eius incarnatio differri debuerit vsq[ue]
in finem mundi?

Ratio ordinis huius questionis, & articu-
lorum eius.

PARTIS huius postremae summae Theolo-
gicae Doctoris Angelici, diuinæque volun-
tatis interpretis S. THOMAE AQVINA-
TIS Theologorum omnium facillè Principis
subiectum est Iesus Christus generis humani
Redemptor: eius autem, quasi partes quaedam
sunt (vt in sequenti Controuersia declarabitur)
non solum potentiae superiores, & inferiores,
habitus, & virtutes eas perficientes; sed etiam
operationes, siue actiones & passionēs, vt Nati-
uitas in vtero, & ex vtero, eius manifestatio per
Angelos & Stellam, Circumcisio, Baptismus,
Conuersatio cum hominibus, tam iustis, quam
peccatoribus, Tentatio, Praedicatio, Miracula,
Passio, Mors, Descensus ad Inferos, Resurrectio,
Ascensus in caelum, Iudiciaria potestas, Sacra-
menta gratiam veluti instrumenta continentia,
ex Christi Domini institutione ab eius humani-
tate & passionē vim conferendae salutis trahen-
tia; & demum perpetua felicitas; vita per Chri-
stum electis omnibus communicanda.

Nomen autem Christi personam vnam diui-
ni Verbi significat in duabus naturis, diuina sci-
licet & humana, subsistentem, quae proinde verè
ac propriè sit Deus & Homo. Cum autem In-
carnati Verbi persona sit ab aeterno cum Patre &
Spiritu sancto subsistens in vna tribus com-
muni Diuina natura, sola Verbi persona per as-
sumptionem humanitatis, in tempore facta fuit
in assumpta natura subsistens.

De hac assumptione igitur primo differit S. D.
quae vniõ quaedam est in fieri; quam ex illo Ioan-
dicto, Verbum caro factum est, Incarnationem
Sancti Patres, & Theologi congruè nuncupa-
runt: eius proprius terminus est Deum esse
Hominem, siue Christus Deus & Homo. Deinde
de ijs, quas diximus esse veluti proprietates, ac
passiones agit eodem ordine, quo quasi naturali-
ter sunt dispositae.

A

IN